

azonosneműek közötti szexuális kapcsolatot a nemiség Isten által adott céljával, természetével ellenkezőnek, helytelennek, bűnnek tartja. „Ne hálj férfival úgy, ahogy asszonnal szokás hálni! Ez gyalázatos dolog!” (Lev 18,22) „Ha valaki férfival hál együtt úgy, ahogy asszonnal szoktak együtt hálni, ez utálatosság, amelyben mindketten részesek, ezért meg kell halniuk, vérük visszahull rájuk.” (Lev 20,13) Szent Pál apostol az Istentől való eltávolodás egyik legfőbb jelének nevezte az erkölcstelenséget, és ezen belül az azonosneműek közötti nemi kapcsolatot: „Isten igazságát hamissággal cserélték fel, s inkább a teremtmény előtt hódoltak, mint a Teremtő előtt, aki mindörökké áldott, ámen. Ezért szolgáltatva ki őket Isten a saját gyalázatos szenvedélyeiknek. Asszonyaik a természetes szokást természetellenessé váltották fel. A férfiak hasonlóképpen abbahagyták az asszonnal való természetes életet, egymás iránt gerjedtek vágyra, vagyis férfi férfival üzött ocsmányságot.” (Róm 1,25-27)

A Biblia meggyőződése tehát az, hogy van egy objektív, gyönyörű isteni rend, amely bele van teremtve a világba, az atomokba, a galaxisokba, a sejtjeinkbe, a lelkünkbe. Ez az objektív isteni harmónia a nemiség esetében azt jelenti, hogy a nemiség természetes, a Teremtő által szándékolt célja a férfi és a nő szerelmének megélése és a gyermekáldás.

Ha egy ember azt tapasztalja magában, hogy azonos neműek iránt (is) érez nemi vonzalmat, akkor ez azt jelenti, hogy valami megsérült az illető személy nemiségében. Ahogyan vannak szintévesztő emberek is, akik például a kéket zöldnek látják.

A Biblia és az egyház senkit sem ítél el a nemi irányultsága miatt. Nagyon sok oka lehet annak, hogy valaki az azonos neműek iránti vonzalmat kezd érezni magában. Alapvetően nem genetikai okai vannak ennek. Vannak egyetértő ikrek, ahol az egyik gyermek heteroszexuális, a másik homoszexuális lett. Genetikailag hajlamot lehet örökölni, de ez nem determinálja az illető személyt. A leggyakoribb ok a férfi homoszexualitás kialakulásában a szimpatikus, közeli apa-figura hiánya.

Mindenesetre a Biblia és az egyház nem mond ítéletet. Nem tudhatjuk, mi minden vezetett egy ember életében ennek a nemi irányultságnak a kialakulásához.

A nemi irányultság általában nem 100%-os. A legtöbb azonos neműek iránt vonzódó ember lelkében van egy olyan rész is, amely képes a másneműek iránti vonzalomra. *Joseph Nicolosi* drámai erejű könyve (*Healing of Homosexuality*, New Jersey 1992) 10 olyan valóságos élettörténetet ír le, ahol homoszexuális vonzalmat érző személyek lassan, sok esetben nagy belső küzdelmeket, fájdalmakat és gyönyörű katarzisokat végigélve elindulnak a heteroszexuális szerelem irányába.

Az egyház azt kéri az LMBTQ személyektől és az őket képviselő egyesületektől, hogy ne tekintsek a gyűlölet (homofóbia) megnyilvánulásának azt, ha mi hiszünk abban, hogy létezik egy gyönyörű, objektív isteni rend a szerelemmel kapcsolatban. Tolerálják ezt a nézetünket. Ne kényszerítsék a társadalmat arra, hogy házasságnak kelljen nevezni az azonos neműek együttélését. Ahogyan a szintévesztők sem várják el azt másoktól, hogy a kéket ezentúl kékek és zöldnek is lehessen nevezni, és a kettőt mostantól a társadalom egyenértékűnek tekintse.

Ne kényszerítsék rá az iskolákra, hogy a gyermekeket és a fiatalokat az ő ideológiájuk szerint kelljen nevelni (vö. *Gabriele Kuby*, *A nemek forradalma*, Budapest 2008, 59). Ne büntessék meg azt a cukrást, aki nem szeretne azonosneműek „esküvőjére” az ő neveikkel ellátott tortát készíteni (vö. *Rod Dreher*, *The Benedict Option*, New York 2017, 84). Ne büntessék azt az egyházi iskolát, amelyik nem kíván felvenni olyan tanárt, aki azonos neművel él együtt, vagy aki az LMBTQ ideológiát igyekszik átadni a gyerekeknek.

Ne kényszerítsék a városokat arra, hogy ezt az ideológiát kelljen végignézniük az utcákon. Örülnek, ha a társadalom tiszteletben tartaná minden kisgyermek jogát arra, hogy legyen édesanyja és édesapja.

Azt szeretnénk kérni, hogy gondolkodhassunk és élhessünk a magunk meggyőződése szerint, főként nevelhessük ebben a meggyőződésben a gyermekeinket. Úgy gondolom, az igazi tolerancia ezt jelenti.

(A szerző szombathelyi megyéspüspök, megjelent: <https://vasarnap.hu/2019/08/30/szintevesztes-es-homoszexualitas/>)

INCZÉDY PÉTER

A PÉNZ-PÓRÁZ KÉT VÉGE

Régi történet, ha az a húsz év, ami eltelt azóta, egyáltalán régivé avathatja. Talán a rendszert-változtatás dátuma teszi ennyire régivé. Onnan számítva ugyanis mintha új időszámítás kezdődött volna ebben az országban. Mert egyébként történhetett volna akár napjainkban is a piacgazdaságnak mondott munkaerő-gazdálkodási kereslet-kínálat alkujának mérlegén. Ahogyan ma mondják, a humán erőforrás gazdálkodás input-output rendszerében.

Akkoriban egy országos ismertségű, több ezer dolgozót foglalkoztató nagyvállalatnál dolgoztam. Termékeinket az ország teljes területén használták, keresték, kedvelték. Ennek az üzletágnak voltam a vezetője, amikor megkeresett egy neves multinacionális cég képviselőjében két úr az akkori munkakörömhöz hasonlóan vélt állásajánlatukkal. Érdekes megbeszélés volt. Elmondom röviden.

Mindenekelőtt közölték, hogy tájékoztak a magyarországi jövedelmi viszonyokról és ennek ismeretében 1500 USA dollárt tudnak ajánlani fizetesként. Ez akkoriban igen kedvező javadalmazási kategóriába tartozó összeg volt, több mint a duplája a gyári fizetésemnek. Igyekeztem pókerarcot vágni a hallottakra, hogy ne a fizetés legyen a központi kérdése ennek a beszélgetésnek. Értettem - mondtam, de most arról szeretnék tájékozódni, hogy mi lesz a feladatom a cégnél - tettem fel a kérdést. A két úr összenézett, majd azonnal felemelte 200 dollárral az összeget s visszakérdeztek, hogy így már közelebb kerültünk-e a megállapodáshoz. Milyen megállapodáshoz? - kérdeztem. Még nem is esett egy szó sem a feladataimról.

Újabb összenézés következett újabb 200 dolláros emeléssel, de én újra visszatértem az alapkérdésemhez, mi lesz a munkaköröm, hol lesz a munkahelyem? A konkrét válasz helyett ismét emelés volt válasz. Nem tágitottam továbbra sem a feladatköröm megismerésétől, mire a két úr - nem tudván mire vélni makacskodásom - átment a másik szobába tanácskozni. Visszatérve megtették az utolsó fizetési ajánlatot - 2500 dollárra emelve az összeget. Ez mind nagyon vonzó és igen gáláns ajánlat - próbáltam ismét rátérni a munkaköröm részleteire, amikor az egyik úr félbeszakított - ha önt nem motiválja a pénz, akkor ebből a megállapodásból úgysem lesz semmi - zárta le az ismerkedésünket s udvariasan elkészöntünk egymástól. Így engedtem el a pénz-póráz végét s maradtam válasz nélkül, vajon mi is lett volna a teendőm, ha behunyt szemmel elfogadom az ajánlatot.

KIRÁLY IGNÁCZ

BOKORMISSZIÓ

A missio küldést jelent. Valaki, valakit, valamire. Bokorhoz tartozóként, küldve érzem magam. Egy szent láncolat ilyen-olyan láncszeme vagyok: Atya küldte Jézust, Jézus Gyurka bácsit, ő pedig engem és én...? Világosan akarok fogalmazni. „Építeni az okosság zablájába fogott szenvedéllyel lehet.” (Keresztury D.).

A Bokor kisközösségek hálózata. Már csak ez. Sok, jóra törekvő ember, kevés személyességgel működő rendszere. Bokor, mint mozgalom, alig nyilvánul meg. Szép dolog „egyfelé haladni párhuzamos pályákon” (Sinkovits I.). Elég ez nekünk? Az a személyesség van sorvadóban, mely egy rendszeregységre, egy szimmetrikus együttműködésre jellemző kell, hogy legyen. A rendszeregység olyan, mint a bolygók közelséget és távolságot szépen megtartó rendje. A szimmetrikus együttműködés pedig, az egymáshoz szervesen kapcsolódó építkezést jelenti.

Önmeghatározásunk a Jézustól tanult szeretetre épülne, ha ebben lényegében egyet értenénk. Virtuálisan egyet értünk (úgy látszik), de a konkrét kifejtésben nagy a szórás: az erős kontúrral képviselt alapvető illemszabályoktól, az egyénileg kimazsolázott, liberális könnyedségig, minden megtalálható. Ez a tényállás, hosszú évek óta. Itt az ideje belső misszióink meghirdetésének. Akik nem gondolják, hogy küldetésük van (felülről és belülről vezérelve), azokra ez nem vonatkozik. Akik úgy gondolják, hogy a Jézustól indított láncolatba akarnak tartozni, azoknak az alábbi megfontolni valókat javaslom.

Veszélyeztetettség természetes és állandó kihívás. Mozgalmilag is, és személyesen is. „Az új világ kísértései... árnyaltabbak és veszélyesebbek a diktatúránál.” - mondta Heitz Feri 91-ben.

1./ Belefárad az ember abba, hogy igyekezete nem hozza meg azt a minimális gyümölcsöt sem, amely a további munkálkodás erőforrása lenne. Az évek hullámhegyeket és hullámvölgyeket mutatnak. Személyileg és mozgalmilag is. „Az ember csak egyszer-kétszer képes életében igazi fellángolásra.” - írja Merza Jóska. Én annak a nemzedéknek vagyok tagja, melynek a bokros virágkorunkról, az üldöztetés jut eszembe. Könnyű volt teher alatt nőni a mi pálmánknak. Az 1991-es debreceni zsinaton mondta Gyurka bácsi: „A tanítványelfogyás következtében rohadunk... azaz rohad, aki rohad, és rohadok én is, és lobogás helyett kesergék, és jobb időket várok.” Én nem kesergék. Megállapítom, hogy öregszen és fáradok. Vannak küldetési feladatok, melyeket elengedek, az utánam jövő generációkra hagyományozok, hagyományoznék. Vannak elvek, melyeket el nem engedek. Ha a jézusi értékrendet elengedném, életem értelmét veszíteném el. A só tisztaságát őriznem nekem is kötelesség, akkor is, ha köszvényesen fájó ujjaim már nem úgy hintik az ízesítést, mint régen.

2./ Elcsábulási lehetőségek lengenek körül. Dinamikusan élő mozgalmakat szent irigységgel nézem és nosztalgiazásba menekülök: „bezzeg a hetvenes években...”. Mégsem vágyom el más mozgalmakba. Ez nem erény, de tény. Igaz, hogy sokféle virágról méhecskeként, gyűjtögetőként élek, de a nektárt a Bokor kaptárába szeretném hozni. Nem igaz, hogy ez is a korommal jár. Régen is voltak nagy kifutású irányzatok (Regnum, Fokolare...) és mégsem vágytam el. Azért nem, mert itt találtam testvérbarátokra, akik csilingeléseikkel és méltatásaikkal segítették fejlődésemet. „A kulcs a testvériség komolyan vétele!” - mondta Garay Bandi. „A jézusi barátságokat újítsuk meg!” - biztatott Andi néni. Az elcsábulás legnagyobb ellenereje a testvérbarátság.

3./ Hiányérzete mindig van az embernek. Tudatosan ennek pótlására igyekszünk. Ösztönösen, főként másoktól várjuk ezek teljesülését. Micsoda